

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/75/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117224748
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117224748.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Moniky Juskovej v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovaným: 1/ N. N., C.. X.X.XXXX, S. J. XXX, XXX XX J., 2/ U. N., C.. XX.X.XXXX, S. J.L. XXX, XXX XX J., o zaplatenie 1.316,41 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 16Csp/316/2017-44 zo dňa 17.04.2018 takto

rozhodol:

Zrušuje prvoinštančný rozsudok vo výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a v súvisiacich výrokoch o trovách konania a vracia vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol: „I. Žalovaný v I. rade je povinný zaplatiť žalobcovi 433,65 Eur v mesačných splátkach po 15 Eur vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc mesiacom po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

II. Žalovaný v II. rade je povinný zaplatiť žalobcovi 433,65 Eur v mesačných splátkach po 15 Eur vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc mesiacom po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

IV. Žalobca má voči žalovanému v I. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalobca má voči žalovanému v II. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 1, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

V odôvodnení uviedol, že právny predchodca žalobcu (CETELEM SLOVENSKO, a.s.) a právny predchodca žalovaných (K. N.) uzavreli dňa 7.1.2014 písomnú zmluvu spotrebiteľskom úvere (časť 1. zmluvy) a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere (časť 2. zmluvy), ktorou právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol právnomu predchodcovi žalovaných viazaný spotrebiteľský úver vo výške 278 Eur ako cenu tovaru a zároveň mu poskytol revolvingový úverový rámec 5.000 eur. Zo zmluvy nevyplýva to, akého tovaru sa týka poskytnutá suma.. Dohodnutá bola výška mesačnej splátky 29,12 Eur a 12 mesačných splátok s tým, že prvá splátka sa stala splatnou 15.2.2014 a posledná 15.1.2015. Celková čiastka k zaplateniu bola vyčíslená na sumu 349,44 Eur. V zmluve je uvedená úroková sadzba 44,50 %, RPMN 54,77 % a priemerná hodnota RPMN bola vyjadrená vo výške 50,91 %.

Z výpisu z úverového účtu právneho predchodcu žalovaných (potvrdenie na č. I. 18 spisu) vyplýva, že právny predchodca žalovaných vyčerpal z poskytnutého úverového rámca 926,73 eur, uhradil právnenému predchodcu žalobcu celkovo sumu 60 Eur.

Z osvedčenia o dedičstve č. k. 35 D 399/2016-52 zo dňa 13.6.2017 vyplýva, že pôvodný dlžník a zároveň právny predchodca žalovaných v 1. a 2. rade K. N., C.. XX.X.XXXX H. XX.X.XXXX, pričom z tohto uznesenia vyplýva, že dedičstvo pozostávajúce v časti pasív z pohľadávky spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. (právny predchodca žalobcu) nadobudli žalovaný v 1. a žalovaný v 2. rade každý v 1. V danom prípade zo zmluvy nepochybne vyplýva, že išlo o viazaný spotrebiteľský úver súvisiaci s kúpou nejakého tovaru alebo poskytnutím služby, ktorý však nie je v zmluve konkretizovaný. Uvedená je len jeho cena 309 Eur, čo znamená, že nie je splnená povinná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúca z § 9 ods. 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z. z..

Za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“), pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi, stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Je pritom nepochybné, že v zmluve spomínaný údaj chýba, napriek tomu, že je uvedená hodnota RPMN 46,77 %, čo však nepostačuje. V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba povinný údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN.

V dôsledku absencie vyššie citovaných obligatórných náležitostí zmluvy je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Žalované by teda žalobcovi mali vrátiť len sumu ich právnenému predchodcovi poskytnutého úveru a keďže doposiaľ, ako vyplýva z predloženého výpisu z účtu čerpaných bolo 926,73 eur a zaplatených 60 Eur ešte právneným predchodcom žalovaných, ich dlh predstavuje sumu 866,73 Eur, teda každého zo žalovaných súd zaviazal uhradiť žalobcovi po 433,37 eur a žalobu v prevyšujúcej časti zamietol ako nedôvodnú.

Vzhľadom k tomu, že žalovaní požiadali o splatenie prípadného dlhu v splátkach a vzhľadom na značne ťaživú sociálnu situáciu žalovaných (žalovaná v 1. rade je vdova s dôchodkom 202,90 eur mesačne a žalovaný v 2. rade nezamestnaný) im súd povolil vzniknutý dlh zaplatiť v 15 eurových mesačných splátkach každého.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP.

2. Proti rozsudku, a to proti zamietavému výroku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvej inštancie v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca si v konaní neuplatňoval žiadne plnenie zo spotrebiteľského úveru vzniknutého na základe časti I. zmluvy. Táto časť zmluvy nebola predmetom konania. Súd nesprávne posúdil úverový vzťah, ktorý je predmetom konania za viazaný spotrebiteľský úver, hoci žalobca na takýto záver súdu nepredkladal žiadne tvrdenia. Prvoinštančný súd napriek tomu nesprávne skúmal podstatné náležitosti zmluvy uvedenej v časti I. Nie je zrejmé, ktorú časť úverovej zmluvy súd skúmal pri posudzovaní uvedenia údaju o RPMN, lebo v odôvodnení uvádza, že v zmluve je uvedená hodnota RPMN 46,77 %. Takáto hodnota RPMN nie je uvedená v časti I. ani v časti II. úverovej zmluvy. V bode 1.1. časti II. úverovej zmluvy v ktorom sú uvedené dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN, a to výška čerpania revolvingového úveru 600,00 Eur, výška mesačnej splátky 58,10 Eur, s poplatkom za správu úveru 2,99 Eur a splatenie revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach. Pre výpočet RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistenie nebolo podmienkou poskytnutia revolvingového úveru. Dlžník bol oprávnený kedykoľvek odvolať svoj súhlas s poistením revolvingového úveru a to aj pred poskytnutím tohto úveru. Poistenie úveru bolo dobrovoľné a teda dobrovoľný bol aj poplatok za poistenie. Poistenie sa nemôže započítať do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov a to vzhľadom k tomu, že v zmysle ustanovenia § 19 ods. 2 ZoS sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov použijú celkové náklady definované v ustanovení § 2 písm. g) ZoS podľa ktorého sa poistné do týchto nákladov nezapočítava. Zmluva v časti II. obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd nesprávne postupoval, keď posúdil predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie.

3. Žalovaní sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

4. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že rozsudok je v napadnutej časti a v súvisiacich výrokoch o trovách konania potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (bod 20.) vyplýva, že súd prvej inštancie vyhodnocoval uvedenie obligatórnych náležitostí zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch vo vzťahu k 1. časti zmluvy zo dňa 07.01.2014, na základe ktorej mal byť právnomu predchodcovi žalovaných poskytnutý viazaný spotrebiteľský úver na kúpu tovaru. Zo žaloby je však zrejmé, že žalobca sa domáha nároku vyplývajúceho z 2. časti zmluvy zo dňa 07.01.2014, na základe ktorej mal byť právnomu predchodcovi žalovaných poskytnutý revolvingový úver s úverovým rámcom 5000 Eur, pričom tento revolvingový úver nemá charakter viazaného úveru. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie neskúmal právny úkon v tej časti, ktorá má byť základom žalobcom uplatneného nároku.

Je potrebné prisvedčiť tiež tvrdeniu žalobcu, že súdom prvej inštancie zistená výška RPMN - 46,77 % nevyplýva z 1. ani z 2. časti zmluvy o úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a právnym predchodcom žalovaných dňa 07.01.2014.

Za tohto stavu odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v predmetnom konaní nesprávne zistil skutkový stav, a preto v tomto štádiu nemožno z hľadiska vecnej správnosti vyhodnotiť ani právne závery vyvedené súdom prvej inštancie z ním zisteného skutkového stavu, rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné.

Súd prvej inštancie týmto porušil právo strán sporu na spravodlivý proces a zaťažil svoje rozhodnutie vadou, pre ktorú bolo potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom zamietavom výroku a v súvisiacich výrokoch o trovách konania zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť dôvodnosť žaloby v rozsahu zodpovedajúcom zrušeniu rozsudku s tým, že súd sa vyrovná aj s odvolacími námietkami žalobcu. V novom rozhodnutí rozhodne o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

5. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.